

AVUI	Tirada: 54.068	Sección: -	
	Difusión: 36.520 (O.J.D)	Espacio (Cm_2): 709	
Cataluña General	Audiencia: 127.820 (E.G.M)	Ocupación (%): 83%	
Diaria	02/07/2006	Valor (€): 2.248,20	
		Valor Pág. (€): 2.705,00	
		Página: 40	Imagen: Si

Eva Piquer

El llibre 'Buscar', de John Battelle, repassa la història del cercador líder a Internet i dels seus rivals

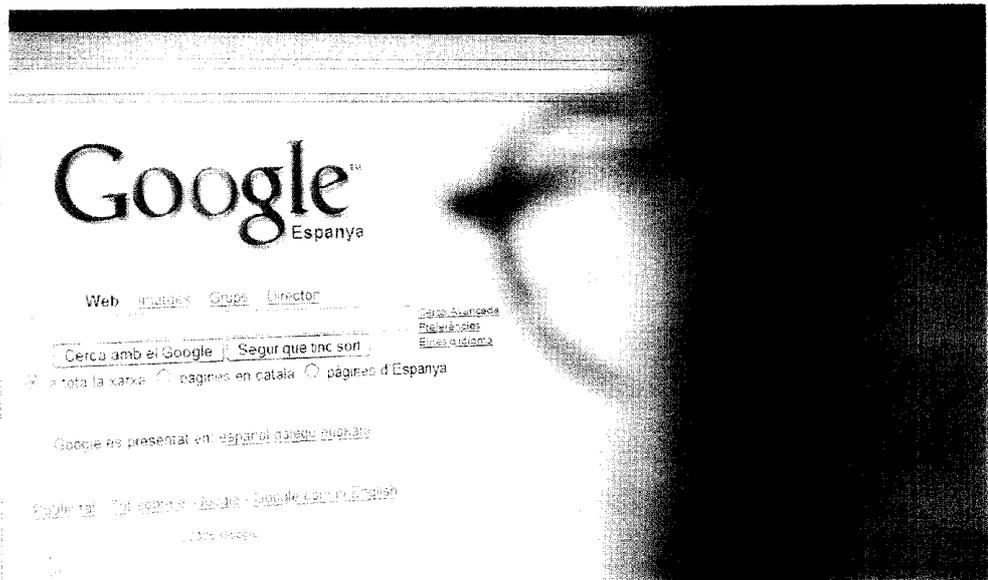
'Googleges' o treballa?

Algun avantatge ha de tenir ser periodista: podem *googlejar* amb la consciència tranquil·la. La nostra feina consisteix en part a documentar-nos, és a dir, a tirar de Google fins que tregui fum. Internet potser no deixarà obsolets els llibres de l'era Gutenberg, toquem fusta, però de moment ja ha enterrat les hemeroteques de paper, que ocupen massa espai i s'acumulen pels i no les tenim tan a mà.

Compadeixo els professionals que no disposen d'una coartada laboral per entrar al Google cada tres minuts. Em consta, però, que molts hi posen una bona dosi de morro i ho fan igualment, emposos per la temptació de tenir l'univers sencer a tocar. A dos dies de distància.

"Milions de milions de persones miren cada dia la pantalla del seu ordinador i aboquen els seus desitjos, temors i intencions en els senzills colors i el brillant fons blanc de Google", afirma el nord-americà John Battelle en el llibre *Buscar* (Ediciones Urano), que repassa la història del buscador líder a Internet. L'home exagera una mica: els habitants d'aquest planeta *només* som 6.500 milions de persones. Però vaja, ja entenem què vol dir. La *googleització* és tan imparabile com la globalització. Com més serem més *googlejarem*.

Si el primer intent de recopilar tot el coneixement humà va ser la biblioteca d'Alexandria, l'últim és el Google, que va néixer ahir, com aquell qui diu: els pares de la criatura. Larry Page i Sergey Brin, es van conèixer el 1995 a la Universitat de Stanford. Al cap d'un mesos ja van crear un algoritme per buscar dades, i el 1996 van

Consultar el Google cada tres minuts s'està convertint en un hàbit tan estès com el de menjar tres cops al dia. **JINÉS BAUILLELL**

desenvolupar un primer cercador, que es deia BackRub. El 1997, BackRub es va convertir en sant Google (el procés de canonització s'ha fet com tocava: a velocitat de joguina). Avui no hi ha qui aturi la joguina, erigida en la principal porta d'entrada al saber instantani per als usuaris dels cinc continents i de part de l'estranger.

Sant Google no va ser pioner. S'hi havien avançat empreses rivals com Lycos, Altavista, Yahoo i etcètera, però el mètode de cerca

Si el primer intent de recopilar tot el coneixement humà va ser la biblioteca d'Alexandria, l'últim és el Google, que va néixer ahir, com aquell qui diu

de Google era ben diferent. Devia ser millor, tot i que no se sap mai: el format VHS va guanyar la partida al Betamax, i els de la secta Apple encara som minoria, però més que salta a la vista que entre un Mac i un pecó no hi ha color.

John Battelle és un paio de fiar: adora els Macintosh. Va veure superada la seva passió pels ordinadors de la poma quan es va enlluernar amb el poder de Google, que no tan sols ha revolucionat els mercats i ha democratitzat l'accés a la

informació (o a la desinformació, per la xarxa circula molta palla) sinó que és el dipòsit dels pensaments del món. Segons Battelle, Google sap paraula per paraula "què és el que vol la nostra cultura".

Desenganyem-nos: abans que res, la nostra cultura vol mirar-se el melic. Ja em direu qui és el guapo que encara no ha entrat mai al Google per llegir el seu nom i cognom entre cometes: a veure què en surt.

epiquer@avui.cat